

Stockholm d. 15 Okt. 1852

Min käraste Agathon!

Enligt den underrättelse jag fått, om Warsahäntä eller numera Koiwuniemi saken, skulle min syster Sofi och Fieandtarne redan hafva utsatt sina lotter, och endast Meurmännernas och min lott vara obetalta. Om så är, kunna vi, oberoende af andra, komma öfverens om åtgärden, att utfå penningarne. War nu så "gemen", sade Nyländningen om kejsar Alexander, och låt mig veta klart, huru saken står, huruvida och när vi kunna utfå penningar, med eller utan rättegång. Ifall du skulle finna nödigt, att resa till Laukkas, för att påskynda saken, deltagar jag gerna i min halfpart af kostnaderna.

Hos oss är hela släkten åter hemma. Torsten och Sigrid återkommo den 1 i denna månad, på samma dag; den ena från Wermland, den andra från Finland. Alfild befinner sig tämmeligen väl, ehuru den kalla årstiden hindrar henne att gå ut. Styrka dertill har hon. Nu har hon börjat en ältkur, och jag tycker, att den gagnat henne.

I går infördes prins Gustafs lik. En så allmän sorg har jag aldrig sett.

Folkmängden stod och grät, på gatorna och i fönstren; och ehuru en otalig folkmassa var riktigt sammanprässad på gatorna, hördes intet buller eller oljud; någonting sällsynt i Stholm.

Nu hoppas jag du är så rar och skrifver till mig. Så ber jag dig låta mig veta, huru det står till med moster Maisu, Konstantin, Offelina och all ungdom, Strandbergs, m.fl. Jag har på lång tid ej hört närmare om er.

Hälsa hjertligen från oss alla, till alla, alla.

Wänskapsfullt,

A.I.Arwidsson